

*Бачинська Христина Андріївна,
студентка, спеціальність «Біотехнології та біоінженерія»,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)
Науковий керівник: Радченко Людмила Сергіївна,
кандидат історичних наук, доцент,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)*

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ ДО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ЄС: ВИКЛИКИ, МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сільське господарство відіграє ключову роль в економіці України, забезпечуючи значну частину ВВП, зайнятості населення та експорту. У світлі євроінтеграційних прагнень України дедалі більшої актуальності набуває

питання адаптації аграрного сектору до стандартів та практик Європейського Союзу. Співпраця з ЄС відкриває нові можливості для модернізації галузі, підвищення її конкурентоспроможності та сталого розвитку, однак водночас висуває низку вимог і викликів. У цій статті розглянуто ключові аспекти інтеграції України до аграрної політики ЄС, надано аналіз поточної співпраці, окреслено перспективи та визначено необхідні кроки для досягнення європейських стандартів.

Україна та Європейський Союз продовжують активну співпрацю в напрямку гармонізації стандартів та регуляторних норм у сфері сільського господарства. Один з ключових напрямів – адаптація українського законодавства до вимог Спільної аграрної політики ЄС (САП ЄС), що сприяє підвищенню конкурентоспроможності української продукції на європейському ринку та відкриває доступ до фінансових інструментів підтримки, які наразі доступні країнам-членам ЄС[1].

Європейський Союз надає Україні фінансову та технічну підтримку для модернізації аграрного сектору. Наприклад, програма EU4Business та гранти в рамках САП ЄС сприяють розвитку малих і середніх фермерських господарств. Крім того, діють спільні ініціативи щодо покращення інфраструктури, розвитку сталого сільського господарства, зміцнення міжнародної торгівлі та впровадження інноваційних технологій у виробництво[2].

Загальна економічна стратегія України в аграрному секторі передбачає:

- стимулюючу та консультативну аграрну політику;
- розвиток якісної інфраструктури (земельні ресурси, зрошувальні системи, логістика, освіта);
- забезпечення доступу до матеріально-технічних ресурсів;
- збалансування виробництва різних типів продукції;
- підтримку переробної галузі та експорту безпечної і здорової харчової продукції[3].

Важливою складовою інтеграції є участь у реалізації Європейського зеленого курсу – ініціативи, спрямованої на досягнення кліматичної нейтральності до 2050 року. Це вимагає впровадження екологічно безпечних методів ведення сільського господарства, що стане ключовим завданням для України.

У контексті можливого членства України в ЄС актуальним є питання глибокої адаптації до вимог САП ЄС. Ця політика, започаткована ще в 1962 році, спрямована на підтримку сільського господарства та стабільність аграрного ринку. За попередніми оцінками, у разі вступу до ЄС Україна може розраховувати на субсидії обсягом 170-190 млрд євро на 7 років[4].

Проте на цьому шляху є і виклики, зокрема: впровадження ефективної системи контролю за використанням земель, адаптація до європейських стандартів безпеки продукції, боротьба зі змінами клімату, впровадження принципів сталого розвитку.

Україна має всі шанси стати повноцінним учасником аграрної політики ЄС, однак це потребує глибоких структурних реформ, модернізації галузі та екологічної трансформації. Впровадження європейських стандартів відкриває

нові можливості для українських агровиробників, хоча й потребує значних інвестицій та адаптаційних заходів[5].

Отже, співпраця України з ЄС – це не лише підтримка, але й стимул до системних змін, які в перспективі забезпечать сталий розвиток аграрного сектору України та його інтеграцію до європейського простору.

Література:

1. Європейська Комісія. Відновлення торговельних преференцій ЄС для України. URL: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/uk/ip_23_3059

2. Центр економічної стратегії. Міжнародна торгівля України: ключові тенденції. URL: https://ces.org.ua/international_trade_ukraine_key_trends/

3. Центр економічної стратегії. Подкаст Охріменко. URL: https://ces.org.ua/podcast_okhrimenko_march/

4. Центр економічної стратегії. Готовність українського аграрного сектору до вступу до ЄС: прогрес та перспективи. URL: https://ces.org.ua/international_trade_ukraine_key_trends/

5. Strubenhoff Н. Виклики й шанси в контексті вступу України до ЄС. Про що варто знати представникам аграрної й продовольчої політики. URL: https://www.apd-ukraine.de/fileadmin/user_upload/Agrarpolitische_Berichte/APD_Strubenhoff_UA.pdf

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ**

**Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра міжнародних відносин і суспільних наук**

**ІНСТИТУТ ПОЛІТИЧНИХ І ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ім. І.Ф. КУРАСА НАН УКРАЇНИ**

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

**ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА
ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

ЯГЕЛЛОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (Республіка Польща)

ФОНД ГЕРДИ ХЕНКЕЛЬ (Німеччина)

УНІВЕРСИТЕТ МАЙНЦА ІМЕНІ ЙОГАННА ГУТЕНБЕРГА (Німеччина)

КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ П. ХАШДЕУ (Молдова)

МУЗЕЙ КАРОЛЯ І В БРАЇЛІ (Румунія)

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«УКРАЇНСЬКА ДИПЛОМАТІЯ:
СТАНОВЛЕННЯ, РОЗВИТОК ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

10 квітня 2025 р.

м. Київ

Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи / за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 10 квітня 2025 р. Київ, 2024. 357 с.

Збірник наукових праць укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи», яка була організована кафедрою міжнародних відносин і суспільних наук гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України 10 квітня 2025 р. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямками роботи конференції і охоплює широке коло питань щодо витоків, традицій, розвитку та перспектив української дипломатії; аналізу стану дипломатії в умовах сучасних глобальних викликів та стратегічних пріоритетів світової, європейської та вітчизняної дипломатії в умовах російсько-української війни.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, а також усіх хто цікавиться питаннями сучасних міжнародних відносин та розвитку української дипломатії.

Рекомендовано вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 10 від 16.05.2025 р.).

Редакційна колегія:

Ткачук В.А., д-р екон. наук, проф. (голова);
Ніколаєнко С.М., д-р пед. наук, проф. (співголова);
Тонха О.Л., д-р сільгосп. наук, проф. (голова);
Любовець О.М., д-р істор. наук, проф.
Харченко С.В., д-р філол. наук, проф.
Хвіст В.О., канд. іст. наук, доцент

Відповідальна за випуск докт. іст. наук, проф. Любовець О.М.

Тези подано в авторській редакції.

Автори тез відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, посилання на них та інших відомостей.

Передруковувати опубліковані в збірнику наукових праць матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.